

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

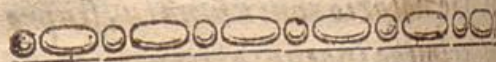
Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

Decas VI. De subjectione Regularium in celebratione missarum,
processionibus, & Verbi Dei prædicatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

DECAS VI.

*De subjectione Regularium in
bratione Missarum, processione
verbi DEI prae dicatione.*

CAPUT I.

*S. C. Tridentini Decretum
observandis in celebratione
missae.

***D**ecernit sancta Synodus
naris locorum Episcopi
prohibere, atque è medio tolle
curent, ac teneantur; quae vel
idolorum Servitius; vel irreverentia
ab impietate vix sejuncta esse possunt
superstitio, vera pietatis falsa imitatio
induxit. Atque ut multa pariter
prebendantur, in primis, quod
ritiam pertinet, cujusvis generis
dam condiciones, pacta, & quaedam
Missis novis celebrandis datur;

importunas, atque illiberales eleemosyna-
 rum exactiones potius, quam postulatio-
 nes, aliâq; huiusmodi, qua à simoniaca
 labe, vel certè à turpi questu non longè
 absunt, omnino prohibeant. Deinde, ut
 irreverentia vitetur, singulis in suis diœ-
 cesibus interdiciant, ne cui vago & ignoto
 Sacerdoti Missas celebrare liceat. Ne-
 minem præterea, qui publicè, & notoriè
 criminofus sit, aut sancto altari ministra-
 re, aut Sacris interesse permittant; né ve
 patiantur privatis in domibus, atque o-
 mnino extra Ecclesiam & ad divinum
 tantùm cultum dedicata oratoria, ab eis-
 dem Ordinariis designanda, & visitanda,
 sanctum hoc sacrificium à secularibus,
 aut regularibus quibuscunque peragi; ac
 nisi prius, qui interfint, decenter compo-
 sito corporis habitu, declaraverint se
 mente etiam, ac devoto cordis affectu, non
 solum corpore, adesse. Ab Ecclesiis verò
 musicas eas, ubi sive organo, sive cantu
 lascivum, aut impurum aliquid misce-
 tur, item seculares omnes actiones, vana,

H 2 atque

atque adeo profana colloquia, demum non so-
 lationes, strepitus, clamores arceant. perti-
 domus Dei verè domus orationis. sacro
 deatur, ac dici possit. Postremo, velut
 perditioni locus aliquis deatur, edictis man-
 pœnis propositis caveant, ne Sacerdotes ea in-
 aliis, quam debitis horis celebrent. sticis
 ritus alios, aut alias ceremonias. rrio c
 ces in Missarum celebratione adhibeant. pella
 præter eas, quæ ab Ecclesia prohibentur. emp
 frequenti, & laudabili usu recep- & iudi-
 rint. Quarundam verò Missarum
 candelarum certum numerum, I
 gis à superstitioso cultu, quàm ad 203
 ligione, inventus est, omnino ab 204.
 removeant: doceantq; populum, pr
 & à quo potissimum proveniat 205.
 m huius sacrificii tam pretiosus M
 stis fructus. Moneant etiam cura pr
 pulum, ut frequenter ad suas par- 206
 saltem diebus Dominicis, & ma con
 festis, accedant. Par
 summatim enumerata sunt, 207.
 eorum Ordinarii ita proponuntur 207

non solum ea ipsa, sed quaecunque alia huc
 pertinere visa fuerint; ipsi pro data sibi à
 sacrosancta Synodo potestate, ac etiam
 velut delegati sedis Apostolica prohibeant,
 mandent, corrigant, statuunt; atque ad
 ea inviolatè servanda censuris Ecclesia-
 sticis, aliisque pœnis, quæ illorum arbi-
 trario constituentur, fidelem populum com-
 pellant; non obstantibus privilegiis, ex-
 ceptionibus, appellationibus, ac consue-
 tudinibus quibuscunque.

CAPIT. II.

De Capellis Monachorum.

203. Origo Capellarum Monachorum.
 204. Monachi Clericum in Capellis Episcopo
 presentare debuerunt.
 205. Vbi cura animarum incumbit ipsimet
 Monasterio, hodieum Ecclesiasticus est
 presentandus, ac presciendus.
 206. Religiosi non facile, nec nisi cum certis
 conditionibus admittendi sunt ad regimen
 Parochiarum.
 207. Regulares, quibus ubicunque cura ani-
 marum de populo incumbit, subjacent ea-
 tenus authoritati Episcopali,

203. **C**um olim Monachi ob in-
 citatem administrandi Sa-
 cramenta fidelibus, vel eos in propriis
 ecclesiis ad sepulturam admittendi, de-
 mas ac alios Ecclesiarum fructus
 possent percipere: non solum Episcopi
 sapius, in eversionem Ecclesiarum pro-
 construxerunt atque dotarunt con-
 ventus Monachorum, ac
 illis c. *Bonarei*. 75. XII. q. 2. quod
 prohibitum fuerit, ex rebus Ecclesiarum,
 quibus præsidebant, non amplius
 quam quinquagesimam partem
 modi fundationes impendere;
 etiam Parochi, non desiderato Episcopo-
 rum consensu, ex nimia devotione
 decimas unam cum cæteris emolumentis
 ad dies vite cessere conventibus
 quorum altaris serviendi retentio-
 nem quorum mortem deficiente in Monachis
 jure retinendi easdem Ecclesias
 cum obventionibus supradictis, pro
 tas redemptionis Altarium intro-
 nonnulli fuit, ut nimirum Monachi

deinceps easdem Ecclesias, à nobiliori parte *Altaria* dictas, ab Episcopo tanquam supremo omnium suæ Diœcesis Ecclesiarum Antistite, redimerent, constituto ipsi annuo pecuniæ censu, pro institutione Vicarii seu Capellani quem & Personam vocabant, utpote sustinentem personam Ecclesiæ: in quem morem perversum multis invehuntur Gregorius VII. Ivo Carnotensis, Joannes Saresburiensis &c.

204. Quamvis autem redemptio Ecclesiarum sanctionibus Pontificiis, & Conciliaribus Decretis omnino sublata fuerit: tenebantur tamē Monachi in talibus Ecclesiis præsentare Episcopo Clericos celebraturos ibidem pro Populo Divina officia. c. congregato. l. 1. *de capell. Monach* donec lapsu temporis ipsi met Monachi ad publicè celebrandas in suis monasteriis missas à summis Pontificibus & Episcopis admissi fuerunt, in iis solummodo locis relicto iisdem onere præsentandi Episcopo Clericum,

H 4 in

in quibus extra monasterium jus
 natū obtinebant c. *sicut nobis*. 2.
supple. negl. Pral.

205. De cura animarum ipsime
 naster o incumbente quæstio est
 rest, an ea committi possit hodie
 cho Claustrali? quæ negativè res
 c. *un. de Capell. Monach.* in 6. ubi
 DD. ne scil. inter illos de Congreg
 ne notetur diversitas, & regular
 ventes habeant occasionem vagari
 cumeundo Parochiam: putat
 gnans magis indecens esse, ut
 gulos dies exeat è monasterio; ut
 meat Parochiam Monachus, qui
 semel tantum eximatur à Claustr
 rochiæque sæculari præficiatur
 cum ad Monasterium. 6. ubi ult.
 de statu Monachor. atque tantò
 cum Monachus ad curam exercet
 nunquam debeat exire sine socio
 dinis c. *Monachi* 2. c. *Quod DE*
rem. 5. *de statu Monach.* ac pro
 mutatis pro varietate temporum

uni post alterum occasionem facere possit vagandi extra clausuram, & domos mulierum visitandi, non absque gravi periculo relaxandi rigorem monasticæ disciplinæ.

206. Nec favor curæ, ut optimè monet idem Fagnanus, hic debet attendi, cum æquè bene, imò congruentius illi per Ecclesiasticum Presbyterum satisfieri possit, quàm per Regularem etiam vitæ mixtæ addictum: quò respiciens Congregatio Lateranensis Canonorum Regularium sub instaurationis suæ principium, Parochiis regendis censuit esse renuntiandum: hodieque non nisi urgente necessitate Ecclesiæ Parochialis ob Ecclesiasticorum penuriam, vel summâ ejusdem utilitate, dispensatur cum Regularibus etiam vitam mixtam professis, ut animarum curæ proficiantur, adjuncto singulis ejusmodi Parochis individuo ejusdem ordinis socio, & eâ solùm conditione, ut deducto victu, quod reliquum fuerit reddituum,

in pauperum & Ecclesiæ parochialitatem impendant: ut in libris publicis S. Congregationis ad *ses.* 24. adnotatum reperitur.

207. Sicubi verò vel in Ecclesiis particularibus, vel in ipsismet Conventibus quibus cura animarum incumbit, Regulari dispensatum fuerit, ut exerceat, talis quantumvis exemptus omnibus ad dictam curam pertinentibus subiacet jurisdictioni, visitationi & correctioni Episcopi Diocesani.

CAPUT III.

De expositione publica Sacramenti Eucharistiæ.

208. *Simplex sacerdos, seclusâ necessitate, non habet facultatem ministrandi fidelibus Sacramentum Eucharistiæ.*

209. *Religiosis non licet exponere solenne Sacramentum Eucharistiæ, nisi de consensu et iussu Episcopi.*

208. **S**implex sacerdos ex vi potestatis Sordinis, seclusâ necessitate

habet facultatem ministrandi fidelibus, sed consecrandi tantum verum Christi Corpus, nisi accedente tacitâ vel interpretativâ saltem licentiâ eorum, quibus ex officio, ut Pastoribus; vel ex privilegio, ut Religiosis in propriis Ecclesiis, incumbit hoc munus.

209 Major difficultas est *an Regulares in suis Ecclesiis sine speciali Episcopi localis licentia, exponere possint SS. Eucharistia Sacramentum à fidelibus adorandum?* quæ per distinctionem in publicis Decretis fundatim ita dispescitur, ut juxta Decretum S. Congregationis die 7. Septembris 1598. id liceat quandoque aperto solum ostiolo Tabernaculi, vel in pixide velata; non autem in solemnitate siæ ordinarii licentia, prout eadem declaravit apud Gavantium 26. Februarii 1628. Quod posterius multò magis obtinet in expositione faciendâ à Confratribus in suis Orationis, aut Ecclesiis pro 40. horis, juxta resolutionem S. Congregationis

H 6

Epi-

Episcoporum & Regularium 20
1601. apud eundem.

CAPUT IV.

De Oratoriis privatis.

210. Origo, improbatio, ac modificatio
lorum domesticorum.

211. Quid excipi soleat in concessione
rii privati.

212. Episcopi procul ab Vrbe remoti
dum ex causa concedunt.

213. Soli Episcopi hodie ubique uti
rari portatils.

214. Qua dicantur oratoria publica

215. Speciale privilegium Iesuitarum

210 S Acellorum Domesticorum

S alia videtur origo fuisse,
vanitas, indevotio, negligentia,
bertinitas cultum Divinum insti
pro commoditate sua proprioque
tio: quod enim de infirmis aut
pitis obtenditur, laudabilius omni
dum est, quam cum tanto honoris
vini præiudicio concedendum, tan

indignitatem loci subinde, tum ob irre-
 verentias, tum ob scandala, tum ob in-
 decentem subjectionem ministrorum
 Ecclesiæ, tum denique ob detentionem
 personarum complurium ab instructio-
 nibus ad salutem necessariis &c. ob quas
 & similes causas non tantum jam olim à
 SS. Pontificibus, & Conciliis Agathen-
 si, Turonensi, Aquisgranensi &c. tali-
 um oratoriorum erectio vel graviter im-
 probata, vel cum certis duntaxat con-
 ditionibus atque cautelis concessa; sed
 etiam novissimè à S. C. Trid. l. *supra cit.*
 Decretum fuit, *ne Ordinarii locorum*
patiantur in privatis domibus, atque o-
mnino extra Ecclesiam & ad Divinum
vantum cultum dedicata oratoria ab iis-
dem Ordinariis designanda & visitanda;
sanctum hoc sacrificium à secularibus,
aut Regularibus quibuscunque peragi.

— XII. Circa quæ verba imprimis notan-
 dum est, talem in oratorio privato ce-
 lebrandi facultatem, urgentissima de
 causa, concedi, *salvo interim jure Pæro-*
chia

obialis Ecclesia non modò quoad
 mas, primitias, & alias oblationes item
 etiam quoad ministracionem sacramentorum
 torum Baptismi, Eucharistiæ pro- juxta
 cepto Paschatis, & per modum 2
 solennizationem matrimonii, testa
 peliendi, portionem Canonica saru
 tum extra dies Paschatis, Natalis D
 ni, Epiphaniæ, Ascensionis, Peti rece
 stes, Corporis Christi, omnium ordi
 Annuntiationis & Assumptionis facu
 V. Natalis S. Joannis Baptistæ, Pa Rom
 Ecclesiæ, Dedicacionis, & siquis tem
 mi dies in festivitibus habentur cur
 clusisq; personis in diebus obla onib
 nis sub privilegio non comprehen- spen
 nec nisi in loco decente ac rem pra
 omni usu profano, ita ut nec Sup- tum
 pars ejusdem Domûs Oratorio lem
 spondens à quoquam occupetur, una
 nezé aut nocturnæ hominum poss
 sationi deserviat: ac proinde tiam
 Commissariis Episcopalibus non
 lustrabitur ante actualem loci aut
 vel
 dan

Oratorio designationē & approbationē:
item an Altare & paramenta facta sint
iuxta formam & normam præscriptam.

212. Deinde, licet Episcoporum po-
testas hoc Decreto restricta, & à c. *Mis-*
sarum, 12. de consecr. dist. 1. nonnihil
recessum fuerit, quò minùs alicui nunc
ordinariè, sinè gravi causa necessitatis,
facultatem hujusmodi, imò in locis
Romæ vicinis ne quidem ob infirmita-
tem pro viatico, concedere possint: oc-
currente tamen casu necessitatis in regi-
onibus ab Urbe remotis hodie dum di-
spensant, observatis præcautionibus su-
pradiëtis n. 211. ita tamen, ut una tan-
tùm missa singulis diebus, exceptis so-
lemnioribus suprà expressis, quibus ne
unam quidem dicere licet, celebrari
possit, nec altera superaddi, quamvis e-
tiam principalis Dominus primæ missæ
non interfuerit: & quin benedicantur,
aut immunitatis privilegio gaudeant,
vel subiaceant violationi.

213. Quod autem Religiosis quibus-
dam, ex indulto Sixti IV. Alexandri VI.

aliorumque SS. Pontificum, licet
feritur, ut non solum in oratoriis,
quocunque alio loco congruente
honesto, super altari portatili Missa
celebrare possint: locum non habent
tempora S. Concilii Tridentini,
postea de novo tale privilegium a
postolica Sede iisdem concessum,
ordinariis locorum recognitum
adeo quidem ut soli Episcopi hoc
quocunque loco tuto ac honesto
re possint altare viaticum, & in ce-
lebrare, ac facere celebrari c. *fin.*
vil. in 6. privilegio eorum, juxta
sionem in causa *Lombardia* 17
1630. factam, per cit. S. C. Triden-
tum nullatenus imminuto: cum
sa non deceat Episcopos transire
rationabili causa ullam diem cit.

214. Et quoniam S. C. Triden-
solum Episcopis prohibet ne per-
tant, ut celebretur in locis extra E-
siam, & extra Oratoria ad Divi
cultum tantum dicata: patet, ab his

IV. ubi dicitur. VI. ubi dicitur.

concedi posse licentiam, etiam in locis
Romæ propinquis, ut celebretur in
oratoriis publicis, seu ad Divinum tan-
tùm cultum dedicatis, dummodo non
sint in privatis domibus, quia tunc juxta
complures declarationes S. Congrega-
tionis Concilii, censentur privata tan-
tùm, nisi habeant ostium immediatè
respondens viæ publicæ, & in ea nullus
aditus, aut prospectus ex privatis ædi-
bus pateat.

215. At si Oratoria Divino cultui tan-
tùm dedicata extiterint in Monasteriis
Ordinariâ vel Apostolicâ autoritate
fundatis, certum est fratribus Prædica-
toribus & Minoribus permitti posse ab
Ordinario loci, ubi tamen ea prius visi-
taverit, cultuique Divino apta repererit,
ut in iisdem super Altari fixo, minimè
verò in Altari portatili, celebrent. Se-
cùs est de Jesuitis, quibus à Gregorio
XIII. indultum fuisse dicitur, ut sinè alia
Episcopi approbatione, in illorum do-
mibus in oratoriis à Provinciali appro-
batis

batis celebrare liceat tum aliis fac
tibus, tum ipsismet Jesuitis,

CAPUT V.

De celebratione missæ
Episcopo.

216. *Facienda à Sacerdote celebratur
Episcopo usque ad Evangelium.*

217. *Episcopus ejus Diœcesis, in qua
gitur, à quolibet expressè nominatus
Canone; minime verò Generalis.*

218. *Quomodo danda sit Pax post Agnus*

219. *De benedictione, & recessu ab Altari*

216 **S**I Episcopus loci adstiterit
ficio Missæ, celebratur

Regularis erit, disposito calice in
libroque aperto, ad infimum gradus
cornu Evangelii expectare signum
choandi, quo dato, factâ primâ
natione profundâ Episcopo, quæ
gandæ licentiæ causâ, debitam
reverentiam exhibet, & aliquantulum
conversus ad illud faciendo com
nem; ad verba *Tibi Pater, & Tu*

eoram Episcopo Caput humiliter, ut
ante missam, denittit; ac dicto *Oremus*,
profundâ reverentiâ Episcopo rursus
delatâ, ante infimum Altaris gradum
accedens, inter consendendum recitat
Aufer à nobis &c. & solito ritu missam
prosequitur usque ad Evangelium: quo
finito, immediatè post, si legendum sit
Symbolum; vel si dicendum non sit, le-
cto offertorio, Missale defertur ad Epi-
scopum à ministro non se inclinante, ni-
si postquam Episcopus illud osculatus,
& ipsum clausum fuerit. Ipse verò ce-
lebrans ne librum deosculatur nec di-
cit *Per Evangelica &c.*

217. In Canone, non solùm præsente
Episcopo, sed ubilibet per totam Dice-
cesin à quibusque Sacerdotibus, etiam
prorsus extraneis, celebrantibus speci-
ficè exprimendum est nomen Episcopi
Dicecesani, quod absque læsione chari-
tatis & temeritatis nota ne utiquam o-
mitti; sed nec in Eius locum nomen Ge-
neralis ordinis citra mortale peccatum
sub-

substitui potest, ut multoties de
 tum, & à S. Congregatione Rituum
Novembris 1615. apud Gavantum
 os reconfirmatum fuit, neque mi-
 dum, cum Sacerdos nomine totius
 puli offerat, ac proinde adstantis
 piscopus nominandus sit: eo solum
 ut Hippolytus Tonellius putat, ex
 quo sacerdos in aliena Dicecesi
 proprio Episcopo in Eiusdem or-
 privato, praesente solâ familiâ, cel-
 quo vult nominandum esse prop-
 Episcopum, cum tunc idem sit, et
 ret in sua Dicecesi. *Sacr. Encycl.*
Tit. 14. n. 9.

218. Cæteris deinde juxta ritum
 Missalis ex ordine peractis, datur
Agnus DEI. Pax cum instrumentum
 lum coloris paramentorum in ma-
 brio appensum habente, quod
 ster ad dexteram Celebrantis gen-
 tens dexterâ elevatum tenet super
 tare, donec secretò dicatur oratio
mine IESU Christe: quâ complet

de osculatione altaris per celebrantem factâ, minister flexis adhuc genibus, Instrumentum ei porrigit osculandum, Presbyteroque dicenti *Pax tecum* Respondens *Et cum spiritu tuo*: factâ Sacramento genuflexione descendit ad Episcopum, ante quem nullâ inclinatione præmissâ consistens, Instrumentum in loco deosculando, manu sinistra leviter prius abstergit velo pendente è manubrio, illudque osculandum porrigens, ait: *Pax tecum*. factâque tunc primùm Episcopo reverentiâ, si plures sint, eodem ordine aliis etiam offert; ac tandem in cornu Epistolæ super Altare reponit.

219. Benedictionem in fine missæ daturus, Capite prius pro obtinenda benedicendi licentiâ erga Episcopum profundè inclinato, adstantes ex ea parte, in qua non est Episcopus, benedicit; finitoque Evangelio cum reverentiâ se ultimò ad Episcopum adstantem demissè convertens, modestè recedit.

CAPUT

CAPUT VI.

De prohibitione Episcopali
 Regulares in Ecclesiis suis, absque
 auctoritate Episcopali, Sacerdotes extraneos
 aliosve celebrare prohibitos, ad
 celebrandum admittant.

220. *Ad celebrandas missas admittant
 ignorant.*

220. **E**piscopus Ordinarius
 Regularibus non tantum
 prohibere potest; sed debet, ad
 sacrilegas fraudes sapientius com-
 das, si quique passim, non visis
 Episcopo vel Eiusdem Vicario
 mendatitiis, admissi fuerint ad
 officia celebranda. Quapropter
 lantiores Episcopi ordinare solent
 singulis etiam Regularium ex-
 tra Sacristias Episcopale man-
 prohibitorium cum insertione
 rum tum adversus celebrantem
 contra sacristas aut praefectos Ep-

rum quantumlibet exemptarum aliquem absque licentia admittentes publicè affigatur. Quem morem Barbosa in collectaneis ad S. C. Trid. *ses. 23. Re- for. c. 16. n. 10.* laudatum refert in *Neapolitana, 17. Aug. 1630.* & Celsitudo sua in utraque diœcesi introduxit.

CAPUT VII.

De Processionibus & precibus publicis.

221. *Qua sint litania majores.*
 222. *Quae dicantur processionibus publicæ.*
 223. *Exempti ad processionibus accedere tenentur, certis quibusdam exceptis.* (rum.
 224. *Non valet hic communicatio privilegio.*
 225. *Episcopus adversus Regulares inobedientes procedere potest ad censuras.*
 226. *De precibus 40. horarum.*
 227. *De processionibus ipsorummet Religiosorum.*

221. **P**rocessionibus publicæ sunt, quæ vel fiunt in litanis majoribus, quarum tres sunt in Jure (1.) *S. Marci à S. Gregorio I. lib. 2. Registr. primùm ad*

ad S. Petrum indictæ (2.) Rogatio
 quæ jam tempore S. Mamerti Ep
 Viennensis circa A. C. 452. im
 S. Augustinum, ut non obscure co
 tur ex *Ejusdem serm.* 175. *de temp*
gilia Ascen. in usu fuerunt (3.) *Co*
Christi ab Urbano IV. ad instam
 Thomæ Aquinatis, loco Archie
 patûs Neapolitani sibi ab hoc Pa
 ti, institutionē solemnem hujus
 nicè desiderantis introducit, c.
men. de Reliq. & vener. Sancto
 222. Vel secundum consuet
 antiquam locorum pro bono p
 clesie, aut pro victoria contra
 reportata; sive in adventu novi
 seu aliàs ob bonum publicum E
 minente peste aliòve flagello, p
 petrando bono Pastore à DEO
 in Jubilæo &c. qua in restatur
 Episcopi, quæ sint istæ processio
 magna causa, vel pro bono publi
 dicendæ, requisito ad id solum C
 sui consilio, minimè verò consiliu
 Con
 1628
 2
 fion
 què
 edic
 cati
 pro
 tam
 ra p
 Reg
 liare
 V. a
 cant
 fit.
 legi
 con
 mar
 mat
 dum
 cessi
 cos
 tum

Congr. Rituum *in Elborensi* 28. Martii
1628. resolutum fuisse testatur Aldanus.

223. Ad publicas ejusmodi proces-
siones exempti omnes tam Clerici,
quàm Regulares, etiam Monachi, per
edictum saltem ad extraordinarias vo-
cati, interpellante quoad ordinarias die
pro homine, tenentur accedere: iis tan-
tùm exceptis, qui substrictiore clausu-
ra perpetuò vivunt S. C. *Trid. ses. 25.*
Regular. c. 13. aut ultra dimidium mil-
liare distant à civitate *constit. 41. B. Pii*
V. aut studiis tantùm & lectionibus va-
cant, ut idem B. Pius V. loquitur con-
stit. *Etsi Mendicantium.* quale privi-
legium etiam PP. Theatinis à Pio IV.
concessum, & à B. Pio V. *Constit. Im-*
marcescibilem. Idib. *Febr. 1567.* confir-
matum fuit.

224. Qua in re speciatim notan-
dum est, ne solemnes ejusmodi pro-
cessiones reducerentur ad solos Cleri-
cos & confraternitates, singulariter cau-
tum esse, quò minùs in hac materia lo-

eus sit communicationi privilegii
 utpote nimium quantum hic ob
 maximè si processiones ob necessitas
 publicam fiant, cum rogare Deum
 salute Populi tam exemptis, quàm
 exemptis incumbat: quo argumen-
 renissima Respublica Veneta
 dum utitur, mutato nonnihil
 giorum à S. Sede uni vel alteri
 ni concessorum tenore.

225. At si Regulares vocati
 specialis privilegii munimine sub-
 lent ad publicas processiones
 lycopo indictas accedere: S. C.
 en. censuit, illos ab eodem
 posse, etiam per censuras, ut apud
 Congregatio Rituum in *Ferrariensi*
Julii 1609. & in *Toletana 4. Junii*
 magisque declaravit Gregorius
 Constit. *Inscrutabili* in qua, ut in
 Conc. Tridentino, licet expressè
 certi casus, superiùs tamen n. 73.
 sum est, per expressionem illam
 excludi eundem procedendi modum

aliis casibus, ubi subticentur censuræ:
maximè cum alias pœnas diversimodè
eludere possint; non autem censuras &
propè, & procul æqualiter ferientes ac
eundem effectum habentes.

226. Quæstio superest, de precibus
40. horarum: circa quas declaravit S.
Congregatio, Regulares compelli non
posse ab ordinario loci, ut extra propria
monasteria pro earum celebratione ad
Ecclesias alienas accedant; atque suffi-
cere, si toti Populo indicantur, quòd in
suismet Ecclesiis earundem precum
perfolutione fungantur.

227. Quoad processiones à Regula-
ribus ipsismet instituendas extra Clau-
stra, constat ex declaratione S. Congre-
gationis Concilii 2. Julii. 1620. apud
Peyrinum, illos eatenus subesse Episco-
pis; ac regulariter extra monasterii &
Ecclesiæ ambitum, citra Episcopi vel
Parochi talis districtus consensum, edu-
cere non posse processiones.

CAPUT VIII.

De Controversiis Præcedentibus
Regularium.

228. *Occasio & Iudex e' usmodi controversiarum.*

229. *Norma facilis earundem terminandi.*

228. **O**ccasione interventus in
cessionibus, exequiis
liis actibus publicis, suboriri non
quam solebant inter Religiosos
Ecclesiastici propter Hierarchiam
dinem Religiosos semper & ubique
dunt) controversiæ de præcedentibus
scandalosiores, quò minus in
mundi vanitatibus mortuos sectantur
ejusmodi fumum: qui ne facile plebem
per illos offendere posset, à S. C. C.
ses. 25. Reg. c. 12. prudenter ordinatum
est, ut deinceps Episcopus periculum
simul & ridiculas ejusmodi lites
appellatione quoad effectum super
vum semotâ, & non obstantibus quibus

cunque, summarie, ac sine Judicii figura componat.

229. Ubi quamvis ante Constitutionem Gregorianam Episcopis difficile fuerit, stantibus Religionum quarundam privilegiis, & ob controversam earum antiquitatem, ex qua supponebatur desumendam esse pro determinando hoc precedentia ordine Regulam, differentias ex abrupto enatas confestim decidere: hodie tamen constitutio *Exposcit*. Gregorii XII. 15 Julii. 1583. definitionem facillimam reddidit, jubendo, ut attendatur vetus observantia loci, quæ optima regulatrix in hac materia dicitur: at si de consuetudine, seu quasi possessione juris precedenti non constet, attendatur antiquitas receptionis sive foundationis in singulis locis: ita tamen ut Fratres mendicantes semper & ubique monachis cedant, ac firma remaneat quoad alios actus singulares, non collegialiter, peragendos antiquitas vel prærogativa cujusque Religionis, juxta illum.

illum ordinem, quem Prælati vel
nerales in Pontificia Capella obserua

CAPUT IX.

Quatenus subijciantur Episc
pis Regulares publicè conciona
turi?

230. *Episcopi vel per se, vel per idoneos
tutos predicare debent.*

231. *Prædicante Episcopo, aliis conciona
super sedetur.*

232. *Quid requiratur in Regularibus
natris in Ecclesia tum propria, tum
na.*

233. *Concionatores Regulares ab Episc
ligari possunt ad professionem fidei,
causis puniri.*

234. *Subterfugium quorundam Religio
na.*

230. **Q**uanta sit Episcoporum
gatio ad prædicandum,
S. Scriptura, tum SS. Canones & C
ciliorum Decreta commonstrant
pleritamen ea potest per substituta
C. Trid. *ses. 5. refor. c. 2.* existente

timo impedimento; quale est si propter
multiplices bonum Ecclesiæ suæ con-
cernentes occupationes, aut defectum
virium, vel hostiles incursus &c. per se-
ipsum ministrare non possint verbum
DEI c. *Inter cetera. 15. x.*, de offi: ordi.
quo casu assumendi sunt ab ipsis viri
idonei ad sanctæ prædicationis officium
salubriter exequendum, qui vitâ & con-
versatione suâ præ se ferant illud, quod
gregi annuntiant; nec tam inventiones
suas ad aucupandum popularem applau-
sum, quàm Verbum Divinum in osten-
sione spiritûs ac veritatis sincerè & ex
DEO proponant, ut non evacuetur
cruz Christi I, *Corin. I. v. 17.*

231. Prædicante Episcopo, id est, eo
tempore, quo sive ab ipsomet Episco-
po, sive ab alio per Eum deputato habe-
tur concio in Ecclesia Cathedrali, cæ-
teri omnes, etiam Regulares in suis Ec-
clesiis, exceptis duntaxat Parochis, file-
re debent Extrav. *Inter cunctas. 1. §. Ca-
veant de privil.*, quorum videlicet est, lo-

I 4 quente

quente Magistro, discere; non do-
 nisi forsan aliud circa hoc Dicece-
 permitteret, vel in studiis generali-
 prædicarent illis diebus duntaxat, &
 bus sermo ad Clerum fieri solet, &
 lemni-ter prædicari seu in fune-
 mortuorum, seu in specialibus Res-
 rium festis, quibus casibus concionari
 poterunt cum Dicecesanis in præ-
 tione.

232. Olim poterat iis etiam Parochia
 impertiri licentiam concionandi in
 propria Parochia: modò autem Romanus
 Merlinum id ad Episcopum de-
 spectare resoluit: si Jesuitas excep-
 quibus à Gregorio XIII. concessa
 feritur, ut consentiente Parochiano
 nari possint in quolibet loco, ubi
 sit Ordinarius, dummodò à superioribus
 suis ad id muneris deputati sint, &
 quo ordinario semel approbati. Quo-
 tiam ex præsumpta voluntate Episcopi
 rù de aliis doctis & ab ordinario quod
 fuit

femel approbatis, atque à superioribus
 suis licentiam prædicandi habentibus
 Religiosis Parocho aliàs notis, bis vel
 ter per annum similiter fieri posse vide-
 tur. Extra quos casus, Regulares in
 alienis Ecclesiis concionaturi, ultra su-
 periorum suorum facultatem, Episcopi
 quoque licentiam seu scriptam, seu Ver-
 balem habere tenentur S. C. Trid. l. cit.
 quam hic idoneo sibi præsentato dene-
 gare non potest, nec approbatum sine
 rationabili causa à prædicatione suspen-
 dere. In propriis autem Ecclesiis con-
 cionaturos, satis est præsentare se perso-
 naliter coram Episcopo, & ab eodem pe-
 tere benedictionem, antequam prædi-
 care incipiant, dummodò Episcopus ex-
 pressè non contradicat *sess. 24. refer. c. 4.*
constit. Inscrutabili. quod temperamen-
 tum, post varias difficultates, à Card.
 Montano in Synodo Tridentina sugge-
 stum, tantò faciliùs ab Episcopis & Re-
 ligiosis unanimi consensu laudatum
 fuit, quòd & foveret auctoritatem Epi-
 scopo-

piscoporum; & grave non esset
 laribus domi concionaturis, qui
 haud displicet tantilla submissio.

233. Licet insuper Episcopis
 laribus instantibus pro licentia con
 nandi exigere professionem fidei
 non pridem decisum fuisse testatur
 DD. in *Nulhus. Provincia Ravennatis*
 25. Septembris 1629. & si qua in reli
 ca petitionem licentiæ aut bene
 nis defecerint, eosdem punire, &
 nis etiam Ecclesiasticis coercere
 Lateran. *ses. 11. S. C. Trid. ses. 25.*
 c. 2. constit. *Inscrutabili*. & per
 Urbani VIII. in forma brevis
 dinalem Sandoval Episcopum
 mensis 30. *Januarii* 1629. directam
 maximè si defectus ab ipsomet
 quentis Regulari Superiore ordi
 trahat, ad quem certè tunc fructus
 curritur, pro inobedientis, vel
 causa prædicationem tangente pro
 Religiosi coercitione.

234. Gravissima controversia

Populus ab ordinario compelli possit ad
audiendam sacram Concionem in Eccle-
sia Parochiali: quamvis etiam iisdem
diebus in Monasteriis conciones haberi so-
leant? Dum S. Conc. Trid. cit. ses. 24.
c. 4. decernit: moneat Episcopus Popu-
lum diligenter, teneri unumquemque
parochia sua interesse, ubi commode id
potest, ad audiendum verbum DEI.
Qua in re satis describi vix potest, quan-
tùm se Regulares, & alii torqueant, ad
sensus intentionibus suis congruum e-
liciendum. Nec mirum tantum atra-
menti passim in hac causa à partibus
sparsum fuisse, si ex anteriore historia
recolimus, A. C. 1334. adeò sævas in-
ter Clerum, & Religiosos Ordines SSS.
Augustini, Dominici, & Francisci ex-
arsisse hanc ob rem lites in Bohemia, ut
ad pugnas, verbera, & sanguinis pro-
fusionem quandoque hinc inde proces-
serint.

235. Ego, ut sensus meos sincerè de-
promam, assero ex vetere usu Ecclesiæ

Parochianis incumbere, ut diebus
 dominicis & festivis in Parochialibus
 ecclesiis suis conveniant: Quamobrem
 tam inter antiqua SS. Pontificum De-
 creta S. Burckardus Wormaciensis Episcopus
 ex formula Visitationis Parochialis
 à S. Eutychemo Papa & Martyre
 A. C. 260. condita hanc Interrogationem
 66. refert: *Est aliquis, qui
 templo suo Presbytero, in aliam Parochiam
 amaret ad Ecclesiam, & ibi com-
 munitatem caret?* Quod in Concilio Car-
 thageniensi I. sub Marco P. circa A. C. 418.
 continuo deinceps ab aliis pro-
 mulgatum ac observari præceptum fuit: ad
 Sacerdote 63. de consecr. dist. 1. ad
 Sacerdote (id est, Parocho arg. 1. q. 1.
 c. 3. de Pœnitent. dist. 6. & c. omnia
 c. 1. de pœnitent. & remission.) verbum
 Ecclesia faciente, de auditorio ex-
 communicatis incurrerint gravissimam Ex-
 communicatis pœnam, quæ semper
 intrinsecè culpam supponit. Quo-
 pro-
 bio procul respexit S. Tridentina

dus, adhibitâ voce *Teneri*, quæ Syno-
 nyma est cum voce *obligari*, & præce-
 ptum importat *Clem. Exivi. i. de V. S. L.*
Illud quæsitum. 32. §. Si idem. i. ff. ad L.
A. supposito tamen, quòd id commodè
 fieri possit, sive, quòd Parochianus à
 quolibet impedimento rationabili liber
 sit, quale quidem foret, morbus, pere-
 grinatio, infestatio latronum aut mili-
 tum, vel qualecunque negotium tunc
 rationabiliter suscipiendum.

236. Nec obstat, quòd sæpè dictum
S. Concilium monendi, non verò *com-
 pellendi* aut *Præcipiendi* voce utatur:
 Cùm etiam S. Paulus in materiis de
 præcepto non semel eandem *monendi*
 vocem usurpaverit *Act. 20. v. 31. 1. Thes-
 sal. 5. v. 12.* & subjecta illico vox *Teneri*
 satis obligationem Parochianorum de-
 claret, expresso insuper cit. *sess. 5. c. 2.* tem-
 pore, *diebus saltem Dominicis, & festis
 solemnibus, sibi commissas plebes, pro sua
 & earum capacitate pascant salutari-
 bus verbis &c.* ut nihil sit, quod Autho-
 res

res genuinum & evidentem S. Concilii sensum propriam auctoritate contra claram Pii IV. prohibitionem ad aliud, quam ipsa littera sonat, diquantes excuset. Nam quod non modo de indulgentiis concessis à S. iis, qui conciones Regularium in eundem Ecclesiis audiunt, suggestione auditione per modum supererogationis, impletam videlicet obligationem ad concionem parochialem; vel quæ fit, si rationabili de causa Parochialis audiri non potuit, intelligentiæ ne privilegiorum usus disciplinam sanctissimas universalis Ecclesie actiones enervet; ac, quæ graviter in Canisui ad illud Evangelii *Ego sum pastor bonus*: animadversio fuit, omnium Pastorum neglectu, omnium errorum, hæresum, atque schismatum & fomes procedat.

237. Quia verò ex Confratribus res hæc potissimum oritur, ad Pastores & Parochis monendus est.

his, minimè ipsum propterea ab univ-
 ersali Ecclesiæ præcepto de audienda con-
 cione Parochiali, cui æquiparatur ea,
 quæ in Cathedrali haberi solet, exolvi.
 Et quoniam Regulares nonnunquam,
 ad subterfugiendam petitionem bene-
 dictionis aut licentiæ Episcopalis, sub
 prætextu simplicis cujusdam Devotio-
 nis, E. G. recitationis Rosarii, assumptâ
 occasione insinuandi Confratribus mo-
 dum satisfaciendi muneri sibi per in-
 gressum ejusmodi pii Cœtus suscepto,
 veras conciones efformant: meritò id
 illis per ordinarios prohiberi debet ac
 solet, nisi conditiones à S. C. Tridenti-
 no prærequisitas, n. 232. adductas ob-
 servent.

CAPUT X.

Historia Constitutionis: Inscrutabili.
 cum adjectis Eiusdem Declara-
 tionibus, & aliis Apostolicis Con-
 stitutionibus subsequens.

238, *Origo Constitutionis: Inscrutabili.*

239.

239. *Hac constitutio de iussu & nomi-
pa concepta.*

240. *Ejustenor.*

241. *Irritus contra eandem Religio-
conatus.*

242. *Dubia adversuseam mota,*

243. *Resolutio dubiorum.*

244. *Vrbani VIII. Constitutio: cum
accepimus.*

245. *Innocentii X. Constitutio: cum
accepimus: in causa Episcopi Angli-
sani, & Religiosorum Soc. IESV.*

238. **D**Elatâ ad S. Congregatio-
Concilii à Cardinali Ep-
po Gyennensi querelâ adversus
dam Exemptos ordinum mil-
delinquentium in iis, quæ fun-
Parochiales concernunt, delib-
fuit, annon expediret ultra Dec-
C. Tridentini, per generalē con-
onem declarari, Episcopis com-
facultatem coërcendi exemptos
Ecclesiasticos, quàm Regulares in
dictis casibus quomodolibet
quentes. Cui cum accessisset in

Congregatione Regularium alia deli-
beratio de remediis abusuum circa Mo-
nasteria monialium Regularibus subje-
ctarum, Cardinalis Ubaldinus utrius-
que Congregationis tunc insigne mem-
brum, ad evitandam Legum multiplici-
tatem, proposuit è re sibi videri, ut in
præfata Congregatione Concilii simul
ageretur de necessaria provisione quoad
monasteria monialium, & hoc caput
etiam insereretur Constitutioni prædi-
ctæ quod reliqui omnes approbârunt.

239. Quare post habitam sessionem
in S. Congregatione Concilii die 17. De-
cembri 1622. cum Patres de punctis e-
vulgandæ Constitutionis convenissent;
sedensque tunc Pontifex Gregorius
XV. omnibus annuisset, minuta Bullæ
sequentis confecta, & à sanctitate sua
approbata fuit.

GRE-

GREGORIUS Episcopus

Servus Servorum DEI

Ad perpetuam rei memoriam

240. **I**nscrutabili DEI Providentia

Universalis Ecclesie regimini

ritis licet imparibus, presidentibus

storali nostrae sollicitudinis participamus

dignoscimus, in eam curam participamus

incumbere, ut à dignis, & probis

tum Sacerdotibus sanctè

strentur Ecclesiastica Sacramenta

que ut virginum DEO sacrantur

nasteria diligentissimè custodiantur

& Viri assumantur idonei ad

tionis officium salubriter

dum.

§. I. Sanè Tridentina Synodus

tis providè cautum est, nulli

byterum etiam Regularem, sine

Confessiones sæcularium, et

cerdorum, audire, nec ad id

reputari, nisi aut parochiale

um habeat, aut ab Episcopis, per exa-
 men, si illis videbitur esse necessarium,
 aut alias idoneus judicetur, & appro-
 bationem, quæ gratis detur, obtineat.
 §. 2. *Nec non ut in monasterijs, seu*
domibus virorum, seu mulierum, qui-
bus imminet animarum cura perso-
narum secularium, præter eas, quæ
sunt de illorum monasteriorum, seu lo-
corum familia personæ; tam regula-
res, quàm seculares ejusmodi curam
exercentes, subsint immediatè in iis,
quæ ad dictam curam, & Sacramen-
torum administrationem pertinent,
jurisdictioni, visitationi, & correctio-
ni Episcopi, in cujus diocesi sunt sita,
Itemque ut Episcopi universi, sub ob-
testatione Divini judicii, & intermi-
natione maledictionis æternæ, in o-
mnibus Monasterijs sibi subjectis or-
dinariâ; in aliis vero Sedis Apostoli-
cæ autoritate clausuram Sanctimo-
nialium, ubi violata fuerit, diligenter
restitui, & ubi inviolata est, conservari
 maxi-

 GI
 36

"maximè procurent; inobedi-
 "atque contradictores per censur-
 "clesiasticas, aliasque pœnas, qu-
 "que appellatione postposita, con-
 "centes.

§. 3. *Atque, ut Regulares in*
 "suorum ordinum prædicare vo-
 "se coram Episcopis præsentari
 "eis benedictionem petere tenentur
 "in Ecclesiis verò, quæ suorum
 "num non sunt, nullo modo præ-
 "possint sinè Episcopi Licentia
 "tradente autem Episcopo
 "etiam in suorum ordinum
 "prædicare præsumant.

§. 4. *Verum quia experientia*
 "pertum est, Ecclesiastici Reg-
 "rationes postulare, ut decre-
 "modi aliquid adjungatur: ma-
 "liberatione nostrâ, & ex certa
 "ac de Apostolicæ potestatis
 "dine, hâc generali, ac perpetua
 "râ Constitutione decernimus
 "mus, & declaramus, ut deinceps

"regulares, quàm sæculares quomodo-
 "libet exempti, sive animarum curam
 "personarum sæcularium monasteriis,
 "seu domibus regularibus, aut quibus-
 "vis aliis Ecclesiis, vel beneficiis sive
 "Regularibus sive sæcularibus incum-
 "bentem exercent; sive aliàs Ecclesi-
 "astica Sacramenta, aut unum ex illis
 "ministrant præviâ Episcopi licentiâ &
 "approbatione, sive quoquomodo in
 "dictæ curæ exercitio, aut in eorundem
 "Sacramentorum vel alicujus ex illis
 "administratione de facto absque ulla
 "auctoritate se ingerant: in his, quæ
 "ejusmodi curam, seu administratio-
 "nem concernunt, omnimodæ jurisdic-
 "tioni, visitationi, & correctioni dice-
 "cesani Episcopi, tanquam Sedis Apo-
 "stolicæ delegati, plenè in omnibus
 "subjiciantur. Ad hæc tam Regula-
 "res, quàm sæculares hujusmodi
 "nullis privilegiis, aut exemptionibus
 "tueri se possint, quò minùs, si delique-
 "rint circa personas intra septa degen-
 "tes,

 GI
 36

tes, aut circa clausuram, vel circa
 norum administrationem Monachorum
 orum Monialium, etiam regularium
 subjectarum, ab Episcopo loci
 ter tanquam ad hoc Sedis Apostolicæ
 delegato, quoties, & quando oportuerit,
 rit, puniri, & corrigi valeant.

§. 5. Confessores verò sive Regulares
 sive sæculares quomodocumque
 exempti, tam Ordinarii, quam
 ordinarii, ad Confessiones
 um, etiam Regularibus subiectis
 audiendas nullatenus deputantur
 nisi prius ab Episcopo Diocesis
 donei iudicentur, & approbentur
 quæ gratis concedatur, obtinentur
 & administrantes bona ad
 Monasteria Sanctimonialium
 fertur, etiam Regularibus
 rum, pertinentia, sive Regularibus
 terint, sive sæculares, quomodocumque
 exempti, Episcopo loci, adhibitis
 iam Superioribus regularibus,
 annis rationes administrationis

"tamen exigendas, reddere teneantur,
 "ad idque juris remediis cogi, & com-
 "pelli queant. Liceatque Episcopo,
 "ex rationabili causa Superiores regu-
 "lares admonere, ut ejusmodi Confes-
 "sores, atque Administratores amove-
 "ant; iisque superioribus id facere de-
 "tractantibus, aut negligentibus, habe-
 "at Episcopus facultatem prædictos
 "confessores, & Administratores amo-
 "vendi quoties, & quando opus esse ju-
 "dicaverit. Ac similiter possit Episco-
 "pus, unà cum Superioribus regularibus
 "quorumcunque Abbatissimum, Prio-
 "rissimum, Præfectorum, vel Præposita-
 "rum eorundem monasteriorum quo-
 "cunque nomine appellentur, electio-
 "nibus per se, vel per alium interesse, ac
 "præsidere; absque ulla tamen ipsorum
 "monasteriorum impensa, *si habeat*
§. 6. Ac demum habeat Episcopus,
 "tanquam dictæ Sedis delegatus aucto-
 "ritatem coercendi, ac puniendi quos-
 "cunque exemptos tam sæculares,
 quam

"quàm regulares, qui in alienis
 "suis aut quæ suorum ordinum
 "absque Episcopi licentia; & in
 "suis suis, aut suorum ordinum,
 "titiâ illius benedictione, aut
 "tradente, prædicare præsump
 "Ita ut Episcopi in suprascriptis
 "in prænominatas personas, in
 "suis omnibus & singulis, aut
 "quoquo modo delinquentes,
 "& quando opus fuerit, etiam
 "tationem, per censuras Eccle
 "aliquasque pœnas, uti ejus
 "delegati, procedere, omne
 "risdictionem exercere libera
 "valeant.

§ 7. *Decernentes, sic per quos*
 "Judices quâvis auctoritate
 "etiam Sacri Palatii Auditores
 "Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
 "sublatâ eis & eorum cuilibet
 "aliter judicandi & interpretandi
 "tate, & auctoritate, judicari,
 "debere; Irritum quoque &

secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. *Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcunque personarum, atque ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujusvis alterius instituti, etiã necessariò, & in individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quoruncunq; tam sæcularium, quàm regularium, locorum, nec non illorum. etiam juramento, confirmatione Apostolicâ; vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, vel Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; exemptionibus quoque indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam mari*

K magno,

GI
35

"magno, seu Bulla aurea, aut alia
 "cupatis; Conservatorum deputa
 "bus, eorumque, atque aliis inhibi
 "bus, quibus Episcopi deferre m
 "teneantur; & quibusvis aliis, sub
 "buscunque tenoribus, & formis
 "cum quibusvis etiam derogatori
 "derogatoriis, aliisque efficacior
 "& insolitis clausulis, nec non in
 "tibus decretis, etiam Motu proprio
 "ex certa scientia, ac de Apostolica
 "testatis plenitudine, aut alia
 "modolibet, etiam per viam commu
 "cationis, seu extensionis conce
 "iteratis vicibus approbatis, &
 "tis; etiam si pro illorum sufficien
 "rogatione de illis, eorumque
 "noribus & formis specialis &
 "dua, ac de verbo ad verbum, in
 "tem per clausulas generales idem
 "portantes, mentio, seu quævis
 "pressio habenda, aut aliqua alia
 "sita forma servanda esset; tenor
 "jasmodi, ac si de verbo ad verbum

hil penitus omisso, & formâ in illis trã-
 ditâ observatâ, inserti forent, præsen-
 tibus pro expressis habentes, quibus
 quoad ea, quæ eisdem præsentibus ad-
 versantur, illis aliàs in suo robore
 permanfuris, specialiter, & expressè
 derogamus; cæterisq; contrariis qui-
 buscunque.

§. 9. *Cæterùm quia difficile foret, præ-*
 sentes litteras ad singula quæque loca
 deferri, ut eæ tamen omnibus inno-
 rescant, mandamus illas ad valvas La-
 teranensis, & Principis Apostolorum
 de Urbe Basilicarum, atque Cancellaria
 Apostolicæ, & in acie Campi Flo-
 ræ publicari; & inibi affigi, & per ali-
 quod temporis spatium dimitti, eisq;
 detractis, earum exempla eo in loco re-
 linqui, &c. Datum Romæ apud San-
 ctum Petrum, Anno Incarnationis
 Dominicæ MDCXXII. Nonis Fe-
 bruarii, Pontificatûs Nostri Anno II.
 241. Super hujus Bullæ revocatione
 narrat candidissimus P. Hyacinthus Do-
 narus

natus Laynensis celeberrimi
 Prædicatorum (qui tunc temporis
 præsens fuit plurimis sessionibus
 Conventu S. Mariæ super Minerva
 Etis) ab omnibus ferè Generalibus
 Procuratoribus ordinum, ac aliis
 gnibus Religiosis, coram dicto
 Prædicatorum Generali F. Serapione
 Sacco Papiensi, diu consultum, et
 dem, post discursus prolixos, con-
 sum fuisse, in voce & scriptis à se
 mandum esse S. Pontificem super
 nore & fama, aliisque præten-
 minibus, quæ ex dicta Bulla
 narent: prout de facto per Emi-
 mos Religionum Protectores
 Papæ supplicârunt, ut dignaretur
 & considerare dicta præten-
 na, quæ erant ferè quadraginta
 folio typis dato congesta: quod
 pro expeditione, juxta præmissa,
 reportasse testatur.

242. Cumque aliàs, ad augmen-
 tum plerumque fieri solet, difficul-

super eadem Constitutione tredecim
dubia post Gregorii XV. mortem, pro-
posita fuissent hoc ordine:

1. *Postâ ejusmodi Constitutione, dubi-*
tatur, An liceat Episcopis visitare alta-
ria regularium Ecclesiarum, quibus
cura animarum personarum sæculariû
non incumbit, aut loca, ubi in iisdem
Ecclesiis asservatur Sanctissimum Eu-
charistiæ Sacramentum, vel ubi audi-
untur confessiones personarum sæcu-
larium?

2. *An Episcopi possint regularibus præ-*
scribere, ut certis tantum in locis, ac
temporibus, aut certarum persona-
rum confessiones audiant, vel aliàs il-
lorum privilegia restringere, ac mode-
rari in sacramentis administrandis.

3. *An facultas Episcopis per Consti-*
tutionem attributa in exemptos tam
sæculares, quàm regulares, intelliga-
tur etiam tributa in personas nullius
diocesis.

4. *An eadem facultas competat infe-*
riori-

rioribus Prælatiſ proprium ter-
um, ac jurisdictionem quali Ep-
palem habentibus.

5. *An per eandem Constitutionem*
illis verbis poſſit Episcopuſ
superioribus regularibus quorundam
Abbatissarum, &c: electionibus
vel per alium interesse, ac præ
jus Abbatissas confirmandi Ep-
attributum censeatur.

6. *An Confessores Monialium*
ditam Constitutionem deputati
beant ab Episcopo examinari
probari.

7. *An superiores regulares*
ante ipsius Constitutionis publi-
nem electi, seu deputati alia
Episcopi approbatione pro
onibus Sanctimonialium sibi
ctarum audiendis.

8. *An Confessiones, quas au-*
periores regulares electi, seu de-
vel confirmati post publicationem
scientiam tenoris dictæ Bullæ

obtentâ Episcopi approbatione, sint
nullâ, atque irritâ, nec ne.

9. *An regulares generaliter ab Episcopo approbati ad confessiones per-
sonarum sæcularium audiendas, cen-
seantur etiam approbati ad confes-
siones Monialium sibi subjectarum.*

10. *An regularis ad audiendas Confes-
siones Monialium unius Monasterii
ab Episcopo approbatus confessiones
Monialium alterius Monasterii audi-
re possit.*

11. *An confessores regulares extraor-
dinarii semel ab Episcopo deputati, &
approbati ad audiendas Monialium
confessiones pro una vice infra annum
ad præscriptum S. Concilii Tridenti-
ni, possint, virtute dictæ approbatio-
nis, pluries tanquam confessores ex-
ordinarii earundem confessiones au-
dire absque nova Episcopi licentia.*

12. *Cum in eadem Constitutione sta-
tutum sit, ut liceat Episcopo ex ratio-
nabili causa superiores regulares ad-
monere*

"monere, ut amoveant confessores
 "nialium atque administratores
 "rum ad eadem Monialium mini
 "pertinentium, iisque superioribus
 "facere detrectantibus, habeat Ep
 "pus facultatem prædictos confes
 "& administratores amovendi
 "& quando opus esse judicaverit
 "ejusmodi causam Episcopus sup
 "ribus regularibus significare
 "tur.

13. *An eadem Constitutio,* quæ
 "supponit Episcopi jurisdictionem
 "lares delinquentes circa perlo
 "gentes intra septa monasteriorum
 "beat locum in omnibus delictis
 "rò solum in notoriis, & cum
 "lo populi.

243. S. Congregatio Concilio
 no VIII. Eiusdem declarationem
 relatum approbante, ita respondi

Ad primum dubium respondit,
 "scopis non licere in vim ejusdem
 "stitutionis visitare altaria Ecclesiarum

Regularium, quibus non incumbit a-
 nimarum cura personarum seculari-
 um, nec loca, ubi in iisdem Ecclesiis
 asservatur Sanctissimum Eucharistiæ
 Sacramentum, vel ubi confessiones
 personarum secularium audiuntur.

Ad secundum. Hac in parte Constitu-
 tionem nihil novi juris induxisse, nec
 ullam novam auctoritatem Episcopis
 in Regulares attribuisse: ideoque in
 vim ipsius Constitutionis non posse E-
 piscopos Regularibus præscribere, ut
 certis tantum in locis, ac temporibus,
 aut certarum personarum Confessio-
 nes audiant, vel aliàs illorum privile-
 gia in Sacramentis administrandis re-
 stringere, aut moderari. Quòd si a-
 liundè Episcopis huiusmodi facultas
 competat, illam non fuisse ab eadem
 constitutione sublatam.

Ad 3. Censuit eju modi facultatem
 non intelligi tributam Episcopis in
 personas nullius diocesis.

Ad 4. Non competere.

K s

Ad

GI
35

Ad 5. Jus confirmandi Abbatis
 "nimè fuisse Episcopis per Constit
 "nem attributum.

Ad 6. Confessores quidem extra
 "narios Monialium nullatenus
 "post Constitutionem illarum Co
 "siones audire, nisi priùs ab Ep
 "diœcesano idonei judicentur,
 "probenentur. Ordinarios vero
 "fessores ante Constitutionis pu
 "tionem deputatos posse, duran
 "ennio ab eorum deputatione
 "ando, pergere in Confessoribus
 "rimonialium audiendis abs
 "examine, & approbatione E
 "Quòd si contingat, ut illorum
 "à Sede Apostolica ultra triennium
 "rogetur, tunc debere eos ab Ep
 "examinari, & approbari.

Ad 7. Superiores Regulares
 "seu deputatos ante ipsius confi
 "nis publicationem, quibus ali
 "facultas competat audiendi Co
 "siones Monialium sibi subjecta

"posse, durante eorum officio, pergere
 "sine alia Episcopi approbatione in
 "Confessionibus audiendis illarum tan-
 "tùm, quæ spontè ac proprio motu id
 "ab eis petierint. At verò eos, qui post
 "Constitutionem eligentur, aut quo-
 "modo deputabuntur, vel qui in
 "eorum officiis, seu dignitatibus, ex-
 "pleto jam tempore à Constitutioni-
 "bus cujusque ordinis vel aliàs legiti-
 "mè præfinito, ad aliud tempus confir-
 "mabuntur, nequaquam posse Sancti-
 "monialium Confessiones audire, nisi
 "priùs à Diocesano Episcopo idonei
 "judicati, atque approbati fuerint,

*Ad 8. Confessiones hujusmodi nullas,
 atque irritas esse.*

*Ad 9. Regulares generaliter ab Epi-
 "scopo approbatos ad Confessiones
 "personarum sæcularium audiendas, ne-
 "quaquam censeri approbatos ad audi-
 "endas Confessiones Monialium sibi
 "subjectarum; sed egere quoad hoc spe-
 "ciali Episcopi approbatione.*

K 6

Ad

G1
38

Ad 10. Regularem ad audienda
 Confessiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatum, non posse audire Confessiones Monialium alterius Monasterii.

Ad 11. Confessores extraordinarii
 mel deputatos, atque approbatos Episcopo ad Monialium confessiones pro una vice audiendas, habere pluries in vim approbationis eisdem illarum Confessiones audire Episcopo toties esse approbatum quoties casus deputationis occurrerit.

Ad 12. Non teneri ejusmodi
 significare Superioribus Regularibus sed hoc relinqui arbitrio, & potestati Episcoporum quorum consuetudinem sacra Congregatio servavit, ne facultate sibi hac in parte abutantur quocumque modo abutantur rei in districto Dei iudicio reddentur.

Ad 13. Constitutionem habere

in omnibus delictis, non autem in no-
toriis tantum, & cum populi scan-
dalo.

244. Nec obstant hodie qualiacunq;
privilegia, utpote penitus abrogata post
Urbani VIII. Constit. *cum sicut acce-*
pinus 12. Septembris 1628. quæ sic ha-
bet:

Cum sicut accepimus, aliquibus Reli-
giosis quorundam ordinum, seu Con-
gregationum à Sede Apostolica indul-
tum fuerit, ut sacramentales persona-
rum sæcularium confessiones audire
valeant, etiam si ab Episcopis Diœce-
sanis ad id examinati, & approbati non
fuerint; nec desint, qui temerè asseve-
rent, hoc ipsum privilegium cæteris
quoque aliorum ordinum Regulari-
bus competere, ex amplissimis privile-
giorum communicationibus, quas ab
eadem Sede Apostolica obtinuerunt,
& hinc saluberrimum Sacri Concilii
Tridentini decretum de supersancitum
penitus evertatur,

§. 1.

GI
38

§. 1. Nos huic malo opportunitate
 videre volentes, de Ven. Fratrum
 Astrorum S. R. E. Cardinalium
 Regularium præpositorum
 omnia, & singula indulta hujus
 audiendi sæcularium confessionum
 que ordinarii examine, & appro
 ne, quibusvis Collegiis, Cap
 Religionibus, Societatibus, &
 Societati JESU, Congregationi
 ordinibus, tam Mendicantium
 non mendicantium, nec non
 chororum quorumcunque etiam
 Benedicti, Cisterciensium, & C
 ensium, ac etiam quibusvis Mil
 am Hospitalibus Sancti Joanni
 rosolymitani, ac quibuscunque
 siis etiam Patriarchalibus, &
 politanis, Monasteriis, ceteris
 cis piis, sive eorum, & earum
 ctivè Abbatibus, Præpositis, D
 Magistris, Ministris, Prælaris
 bus, Rectoribus, etiam Gener
 vel Provincialibus, Capellanis

"fessariis, aut aliis quocunque nomine
 "nuncupatis Superioribus, & personis
 "quibuscunque, etiam quomodolibet
 "exemptis, ac Sedi Apostolicæ imme-
 "diatè subjectis, cujuscunque dignita-
 "tis, præminentix, & conditionis ex-
 "istentibus, & quovis privilegio muni-
 "tis, & tam ad supplicationem partium,
 "quàm motu proprio, & ex certa scien-
 "tia, ac de Apostolicæ potestatis pleni-
 "tudine hæctenus quodocunque, &
 "qualitercunque ex quavis, etiam de
 "necessitate exprimenda causa, & aliàs
 "quomodolibet concessa, Apostolicâ
 "auctoritate, tenore præsentium revo-
 "camus, cassamus, tollimus, abroga-
 "mus, & annullamus, viribusque & ef-
 "fectu evacuamus, ac revocata, cassa,
 "sublata, abrogata & annullata, viri-
 "busque & effectu vacua esse, & fore,
 "nec Religionibus, Societatibus, etiam
 "Societati JESU, Congregationibus,
 "Ordinibus ac Militiis & Ecclesiis, Mo-
 "nasteriisque prædictis, eorumque Su-
 "perio-

 GI
 35

"perioribus, & personis quibuscumque
 "imposterum ullo modo suffragari
 "nusque illos, & illas, etiam si de
 "cialis, specifica, & expressa, ac de
 "bo ad verbum mentio habenda
 "indultis huiusmodi uti posse.

§. 2. *Præsentes verò litteras,*
 "contenta quæcumque; etiam ex
 "quicunque in præmissis inter
 "bentes, seu habere prætendens
 "hoc vocati & auditi non fuerint
 "subreptionis vel obreptionis
 "intentionis nostræ, vel alio
 "que defectu notari, impugnari
 "qui, in jus vel controversiam
 "ad terminos juris reduci, aut
 "illas quodcumque juris, gratia
 "eti remedium impetrari
 "posse, sed illas semper validas
 "ces existere, & fore, suosque
 "& integros effectus sortiri &
 "re.

§. 3. *Sicq; per quoscunque*
 "dinaros, & delegatos, etiam cum

Palatii Apostolici Auditores, ac S. R.
 E. Cardinales etiam de Latere Legatos
 & Nuntios, sublatâ eis, & eorum cui-
 libet quâvis aliter iudicandi, & inter-
 pretandi facultate, & auctoritate, ju-
 dicari, & diffiniri debere, ac irritum &
 inane quicquid secus super his à quo-
 quam quâvis auctoritate, scienter vel
 ignoranter contigerit attentari, decer-
 nimus, & declaramus.

§ 4. Non obstantibus præmissis, ac qui-
 busvis constitutionibus & ordinatio-
 nibus Apostolicis, privilegiis quoque
 indultis, & litteris Apostolicis, &c.

Datum Romæ apud S. Mariam ma-
 jorem sub Annulo Piscatoris, die XII,
 Septembris 1628, Pontificatûs Nostri
 Anno sexto.

245. Et post aliam Innocentii X. 16,
 Aprilis 1648 in causa Episcopi Ange-
 lopolitani seu de la Puebla, & Religio-
 forum Societatis JESU in Indiis occi-
 dentalibus commorantium editam, quæ
 simili

GI
 35

similiter incipit: *cūm*, sicut accepimus
& sic habet:

Cūm sicut accepimus, aliquando
 "ortæ differentia inter Vener. Ep
 "annem Episcopum Angelopol
 "sive populi sanctorum Angel
 "Indiis Occidentalibus ex una
 "ctos filios Clericos Regulares
 "tatis JESU partibus ex altera
 "per munere prædicationis ven
 "in propriis eorundem Clerico
 "gularium, petita solum Episcop
 "dictione; quam in alienis Ecc
 "titâ, & obtentâ ab eodem Ep
 "æcesano licentiâ exercendi
 "super Confessionibus laicor
 "endis prævio examine, sive
 "one ejusdem Episcopi dioc
 "dicti Clerici Regulares in
 "legiorum prædictæ Societatis
 "lica auctoritate concessorum
 "prio jure licere prætendebant
 "per in partibus fuerit deven
 "plures actus judiciales, & p

"Clericorum Regularium hujusmodi
 "ad electionem Conservatorum privi-
 "legiorum hujusmodi: Nobisque tam
 "dicti Joannis Episcopi, quam eorum-
 "dem Clericorum Regularium nomine
 "pro sopiendis differentiis hujusmodi
 "quædam dubia decisionem differenti-
 "arum præfatarum, nec non jurisdic-
 "tionem ordinariorū in exemptos, & ipso-
 "rum Clericorum Regularium exem-
 "ptionem à Jurisdictione ordinarii con-
 "cernentia fuerint proposita, ad quæ
 "ambæ partes responderi, & quid de-
 "super observandum sit auctoritate
 "Nostræ Apostolicæ statui, & stabiliri
 "desiderabant. Nos qui omnium fi-
 "delium, & præsertim Ecclesiasticorum
 "quieti libenter incumbimus, differen-
 "tias prædictas totumque negotium,
 "peculiari Congregatione aliquorum
 "Venerabilium Fratrum Nostrorum
 "sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali-
 "um, & Dilectorum filiorum Romanæ
 "Curie Prælatorum examinandam
 COM-

GI
 36

"commisimus, qui auditis sapientibus
 "curatoribus prædicti Joannis Episcopi
 "pi, nec non Procuratore Generalis
 "cietatis prædictæ, negotio manus
 "scusso, omnibus dubiis & petitionibus
 "hinc inde propositis respondit
 "prout sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio à Sanctissimis

"Nostro deputata super controversiis
 "vertentibus inter Episcopum Antiochenum
 "rum in Indiis Occidentalibus, & Religiosos
 "giosos Societatis JESU, sapientibus
 "tis Procuratoribus ab eodem Episcopo
 "po ad Urbem ablegatis; nec non
 "us Societatis Procuratore Generali
 "negotioque accuratè discussis, &
 "prædictos Religiosos nequaquam
 "se in Civitate, & Diocesi Antiochena
 "litana personarum sæcularium
 "siones audire sine approbatione
 "scopi Diocessani, nec verbum
 "prædicare in Ecclesiis sui Ordinis
 "petitâ ipsius benedictione; nec
 "lis Ecclesiis sine ejus licentia,

Ecclesiis etiam sui ordinis ipso con-
 tradicente; & contravenientes ab
 Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ
 Delegato coërceri, & puniri posse eti-
 am ceusuris Ecclesiasticis in vim Con-
 stitutionis sanct. mem. Gregorii XV.
 quæ incipit *Inscrutabili DEI provi-*
dentia, ac proinde memoratis Religi-
 osis, qui hujusmodi approbationem, &
 licentiam se obtinuisse non docue-
 runt, potuisse Episcopum, seu ejus Ge-
 neralem Vicarium præcipere sub pœ-
 na excommunicationis latæ sententiæ,
 ut à Confessionibus audiendis, & Ver-
 bi DEI prædicatione abstinerent; nec
 ob eam causam licuisse dictis Religio-
 sis quasi à manifestis injuriis, & vio-
 lentiis eligere Conservatores, eosque,
 ut præfertur, electos, in Episcopum,
 ejusque Vicarium Generalem indebi-
 tate, ac nulliter excommunicationem
 fulminasse. Cæterum Congregatio
 seriò in Domino hortatur, ac monet
 Episcopum, ut Christianæ mansuetu-
 dinis

 GI
 36

"dinis memor, erga Societatem
 "quæ laudabili suo Instituto
 "sua DEI tam fructuosè laborat
 "sinè intermissione laborat, pæ
 "gerat affectu, eamque in regim
 "clesiæ suæ perutilem adjut
 "gnoscens, benignè foveat, ac
 "sua benevolentia restituat, q
 "modum S. Congregatio ipsi
 "rum confidit, sibi que certò p
 "cùm ejus Zelum, pietatem, ac
 "lem sollicitudinem compert
 "rat. Datum Romæ die 16.
 "1648.

Et præmissorum occasione
 "prædicti Joannis Episcopi
 "Religiosorum Societatis J
 "dem congregatione propo
 "runt diversa dubia de man
 "tissimi resolvenda, quæ qu
 "Congregatio sæpius auditis,
 "missis, nec non Procuratore
 "li ipsius Societatis, negotio
 "rè perpenso ad singula dubia

que parte proposita respondit ordine
quo sequitur.

Primo, An in casu, quo Episcopus præ-
cipiat decreta aliqua Concilii Triden-
tini à Regularibus observari, & exe-
cutioni demandari, Regulares qui-
cunque etiam Societatis JESU sub
prætextu quòd hujusmodi præcepta
infringant sua privilegia, possint elige-
re Conservatores: Congregatio re-
spondit, si Episcopus præcipiat Regu-
laribus etiam Societatis JESU, ut de-
creta aliqua Concilii Tridentini ob-
servent, ac exequantur in illis casibus,
in quibus per ipsum Concilium, vel
Constitutiones Apostolicas Regula-
res exempti subiciuntur jurisdic-
tioni, & correctioni Episcopi, minimè
licere ipsis Regularibus ob eam cau-
sam Conservatores eligere.

Secundo, An quando ordinarius pro-
cedit, juris ordine servato adversus
Regulares exemptos in casibus, in qui-
bus per Concilium Tridentinum vel
con-

GI
38

et constitutiones Apostolicas
 "ciuntur, possint Conservatores
 "ces assignare. *Resp.* ut ad prom
 "non posse.

Tertio, An Regularibus etiam
 "tatis JESU assertentibus se habe
 "vilegia, quó minus obediant E
 "in executione Decretorum ju
 "munis, Concilii Tridentini
 "stitutionum Apostolicarum,
 "rii debeant ipsi adhibere fidei
 "exhibitione hujusmodi
 "rum: *Resp.* Ordinarios non
 "hujusmodi assertioni fidei
 "absque integrali privilegio
 "bitione.

Quarto, An in casu, quo
 "quicumque etiam Societas
 "hibeant aliqua privilegia,
 "judicent ea non suffragari
 "agitur, & ad rem non facere,
 "res præfati possint, & debeant
 "care ad summum Pontificem
 "partibus Indiarum remotis

Metropolitanum, siue Ordinarium viciniorum, vel potius possint hoc casu eligere iudices conservatores? Respondit, si verba privilegiorum sunt obscura, & ambigua, non licere recurrere ad Metropolitanum, vel viciniorum Episcopum, nec Conservatores eligere, sed ad Summum Pontificem pro interpretatione esse abeundum.

Quinto, utrum Constitutio fel. record. Gregor. XV. circa Conservatores Regularium publicata Anno 1621. cum declarationibus Eminentissimum S. Congregationis Concilii Interpretum desuper editis æquè afficiat, & comprehendat Religiosos Societatis IESU. ac reliquos Regulares, ita ut omnia alia præfata Societatis privilegia fuerint reducta ad terminos dictæ Constitutionis, & sic in posterum debeant ab iis eligi Conservatores juxta formam, & tenorem præscriptæ Constitutionis? Respondit huiusmodi Constitutionem cum declarationibus, ut

L

præ-

GI
36

"præfertur, editis æquè afficere
 "ofos Societatis JESU, atque
 "ordinum, & Conservatores
 "præscriptum esse eligendos, no
 "stantibus quibusvis privilegiis
 "quæ omnia sunt redacta ad te
 "ipsius Constitutionis.

Sextò, An Regulares præd
 "ti ære alieno, vel ad ratiocinia
 "tamentorum executores poss
 "veniri coram ordinario, si Co
 "tores non nominaverint, intr
 "habile ab ordinario præscrip
 "spond. Regulares in causis præ
 "ram Ordinario loci esse co
 "dos, si ad præscriptum Con
 "fan. nem. Gregorii XV, Com
 "res elegerint, ipsumque elect
 "cumentum intra præfinitum
 "in actis curiæ ipsius Ordinari
 "hibuerint, ac dimiserint.

Septimò, An dicti Regulares
 "vatores sive ad jura, sive ad præ
 "tuenda assumentes teneantur

exercitium commissionis præstare cau-
 tionem coram Ordinario, sive alio ju-
 dice competente de judicio sisti, &
 judicatum solvendo, casu quo in lite,
 seu causa succubuerint? *Resp.* Non
 teneri.

Octavo, An quando Episcopi jura,

vel decimas Cathedralium adversus
 Regulares prædictos dote suâ spolian-
 tes Ecclesias coram Judice competen-
 ti tuentur, librosque memorialia, &
 allegationes producunt, jus Ecclesia-
 rum Cathedralium exprimentes, &
 acquisitiones Religiosorum, aliaque id
 genus adnumerantes, hujusmodi scri-
 ptorum occasione possunt Regulares
 nominare Conservatores prætenden-
 tes injuriam sibi inferri in referendo
 immoderatas acquisitiones? *Resp.* Si
 Episcopi pro tuendis juribus Cathe-
 dralium Ecclesiarum coram Judice
 competenti hujusmodi scripta produ-
 cant, & regularium immoderatas ac-
 quisitiones veraciter, & modestè re-
 ferant,

L 2

ferant,

91
38

ferant, non liceat eob eam castra
 Conservatores recurrere.

Nonò, Utrum Regularis quicunq;
 etiam Societatis JESU possit ad
 strare Sacramentum pœnitenti-
 arum secularibus absque licentia Episcopi
 diocœcesani, etiamsi in alia diocœcesi
 Episcopo approbatus sit: *Respondit*
 Regulares etiam Societatis JESU
 diocœcesi ab Episcopo approbata
 confessiones personarum laicorum
 audiendas nequaquam posse
 diocœcesi hujusmodi confessiones
 dire sine approbatione Episcopi
 diocœcesani.

Decimò, An Episcopus contra
 Regulares audientes in sua
 confessiones secularium absque
 approbatione, vel concionatorum
 licentia Episcopi intra & extra
 Ecclesias, possit procedere, et
 libus ministeriis removendo
 ceptis, & aliis juris remediis
 uso: *Respondit Eisdem Regu-*

"qui confessiones personarum saecula-
 "rium audiunt sine approbatione Epi-
 "scopiloci, vel praedicant in Ecclesiis
 "sui ordinis, non petita illius benedi-
 "ctione, aut in aliis Ecclesiis absque i-
 "plius licentia, vel in Ecclesiis etiam sui
 "ordinis ipso contradicente, posse E-
 "piscopum in vim Constitutionis fel. re-
 "cord. Gregor. XV. quae incipit Inscrui-
 "tabili DEI providentia, tanquam Se-
 "dis Apostolicae Delegatum admini-
 "strationem Sacramenti Pœnitentiæ, ac
 "munus prædicationis interdiceret, eos-
 "que juris remediis coercere, & puni-
 "re.

Undecimo, An quando Episcopo con-
 "stat dictas licentias obtentas non fu-
 "isse, ipse possit præcipere, ut donec li-
 "centiam intra præscriptum tempus ex-
 "hibeant, à tali ministerio abstineant; &
 "an requirendus sit per Episcopum pro
 "his exhibendi Provincialis in alia di-
 "ocesi, vel longissime existens, vel ipsi
 "Regulares Confessarii, vel eorum su-
 "perio-

"periores ejusdem Diocesis, in
 "prædicta exercentur; *Resp.* Poss
 "scopum sic præcipere, nec pro
 "modi licentiis requirendum esse
 "vincialem sed satis esse ipsos Reg
 "requirere, aut eorum Super
 "diocesi Episcopi ex stentes,
 "Duodecimo, *An si contingat,*
 "quis prædictorum Regularium
 "gat contra Episcopum in prop
 "cesi maledictis, scripto, vel d
 "pulum scandalizando, possit
 "scopo puniri, & quâ animadv
 "& quid si hujusmodi delinqu
 "siverit ad aliam diocesim hoc
 "vandum sit; & quâ poenâ pun
 "sit Regularis qui commorans
 "diocesi, spargat famosos libel
 "tra ordinariū alterius diocesi
 "spondit. Si Regularis intra clam
 "gens extra ea in casibus in d
 "pressis ita notoriè deliquerit,
 "pulo scandalo sit, Episcopo in
 "teneri Superiorem Regularem

tempus ab eo præfigendum severè il-
 lum punire, ac de punitione Episco-
 pum certiorem facere; alioquin sic de-
 linquentem ab Episcopo puniri posse
 ad præscriptum Concilii Tridentini,
 cap. 14. sess. 25. de Regularibus; quod
 si delinquens ad aliam diocesim mi-
 graverit, servandum esse quod præci-
 pitur in Constitut. san. mem. Clem.
 VIII. Incip. *Suscepti muneris ratio.*

Decimò tertio, An Conservatores no-
minati, & electi à Regularibus præscri-
ptis ante exercitium suæ jurisdictionis
authenticum documentum exhibere
debeant coram ordinario sub pœna
nullitatis actuum: Respondit utique te-
neri.

Decimò quarto, An privilegia, quæ
sunt contra jurisdictionem Ordinarii,
& quibus gaudent, & gaudere præ-
tendunt Regulares præfati, debeant
Episcopis notificari, seu insinuari:
Respondit, Regulares teneri hujusmo-
di

GI
 35

di privilegia Episcopo exhibere
uti voluerint.

Decimo quinto, An prædium
metallorum fodinæ, Sacchari
næ à Regularibus Societatis,
possessa, vel aliæ domus sæculæ
quibus videlicet unus, vel duo
lares tantum commorantur,
privilegiorum Collegiorum
ventuum: *Respondit* non gaudere

Decimo sexto, utrum Regularium
scripti apothecas quarumcuq;
cium, macella, & similia, pro
prope Collegia, seu Conventus
centes possint ab Ordinariis
suris inhiberi ne hujusmodi
Respondit non posse Episcopo
prohibere Regularibus exercere
si in præmissis ita notoriè de
extra claustra, ut populo scan
servandum esse quod dictum
in responsione ad duodecimum

Decimo septimo, Utrum Regularium
etiam Jesuitæ, in suis prædiis,

nis, aliisque suis domibus sæcularibus
 sitis intra limites Parochialium ad se
 spectantium possint administrare Sa-
 cramenta Baptismatis solemnibus, Ma-
 trimonii, Extremæ unctionis, & Eu-
 charistiæ in festo Paschatis famulis,
 mercenariis, rusticis, sive aliis id ge-
 nus hominibus sæcularibus absque or-
 dinarii vel Parochi licentia; *Respondit*
 non posse.

Decimo octavo, Utrum Patres Socie-

tatis in civitate, & diocesi Angelorum
 possint consecrare vasa sacra, altaria,
 & similia, in quibus unctio requiritur.
Respondit itidem non posse. Pro parte
 verò Religiosorum Societatis JESU
 proposita fuerunt infrascripta dubia.

Primo, An Episcopi in partibus In-

diarum possint ex integro totum u-
 num monasterium, vel Collegium ab
 audiendis confessionibus suspendere;
Respondit Episcopos Indiarum posse
 quidem omnibus simul unius Mona-
 sterii, vel Collegii Confessariis adi-

L 5 - mere

GI
36

"merita facultatem audiendi Confessionum
 "nes personarum sæcularium et
 "consultâ sacrâ Congregatione Episcoporum,
 "porum, & Regularium negotiorum
 "positâ, cum decretum ab ea editum
 "die 20. Novembris 1615: ex
 "nis defectu, & convenientiâ
 "non extendatur ad regiones
 "longè ab urbe distitas. Verum
 "generali suspensione, quæ
 "scandalo & animarum pernici-
 "ting repotest, abstinendum
 "scopis, nisi gravissimâ sub-
 "sâ, super quo S. Congregatio
 "conscientias graviter voluit
 "ratas.

Secundò, An Episcopus Regularium
 "pro Confessionibus semel appro-
 "sinè nova causa suspendere possit
 "pfitis Confessionibus audiendis
 "spondit Regulares aliàs liberè
 "scopo prævio examine appro-
 "audiendas confessiones per
 "sæcularium ab eodem Episcopo

•spendi non posse sinè nova causa, eâ-
 •que ad confessiones ipsas pertinente.

Tertio, An Bulla Pii V. 34. in ordine,
 •tom. 2. Bullarii, concessa instante, &
 •supplicante Serenissimo Rege Catho-
 •lico, non ad petitionem Regularium,
 •sit revocata in Bullis summorum Pon-
 •tificum, in quibus exemptiones Re-
 •gularium mitigantur: *Respondit agen-*
 ••dum cum Sanctissimo, an velit decla-
 •rare Bullam non esse revocatam, illam
 •tamen non suffragari, nisi in locis ubi
 •est defectus Parochorum.

Quarto, An Episcopus possit cum cen-
 •suris procedere contra Regulares ex-
 •emptos, si inobedientes fuerint in
 •confessionibus audiendis, vel prædica-
 •tione Verbi D E I, & hoc an vigore
 •Concilii Tridentini, vel per quem Ca-
 •nonem: *Respondit posse procedere non*
 •quidem in vim Concilii Tridentini,
 •sed in vim Constitutionis Grégorii
 •XV. quæ incipit, *Inscrutabili D E I*
 •providentia.

GI
 36

Quintò, *An licentia anathematizationis, & prædicandi ab Episcopo per litteras missivas, an solum per litteras patentes Cancellariæ concedi possit: Respondit posse concedi per litteras missivas si ita Episcopo debetur.*

Sextò, *An talis licentia orationis scripturi concedi possit: Respondit ad proximum.*

Septimò, *An facultas eligendi Conservatores concessa Societati XIII. suffragetur illis in locis, in quibus non adsunt iudices Synodales: Respondit privilegium Gregor. suffragari, ut Societas non tenetur illis eligere Conservatores, sed modo tamen in reliquis serventur Constitutionis Gregor. XV. editæ.*

Octavò, *An Conservatores Societatis Vicarios Generales Episcoporum auctoritate Apostolicâ per sententias, & pœnas Ecclesiasticas*

•pellere possint virtute Bullæ Gregor.
 •XIII. incipien. *Æquum reputamus.*
 •Datum ultima Februarii 1573. *Respon-*
 •dit posse à manifestis injuriis, & vio-
 •lentiis eos compescere etiam censuris,
 •& pœnis Ecclesiasticis. Datum Romæ
 •die 16. Aprilis 1648. Quapropter ut
 •præmissa firmiùs subsistant, & inviola-
 •biliter observentur, Nobis pro parte
 •Joannis Episcopi hujusmodi fuit hu-
 •militer supplicatum, ut illa auctoritate
 •Apostolicâ confirmare de benignitate
 •Apostolicâ dignaremur. Nos igitur
 •dicti Joannis Episcopi votis hac in re
 •annuere, illumque specialibus favori-
 •bus, & gratiis prosequi volentes, & e-
 •undem Joannem Episcopum à quibus-
 •vis excommunicationis, suspensionis,
 •& interdicti, aliisque Ecclesiasticis
 •sententiis, censuris, & pœnis à jure,
 •vel ab homine quâvis occasione, vel
 •causa latis, si quibus quomodolibet
 •innodatus existit, ad effectum præsen-
 •tium duntaxat consequen. harum serie
 absol-

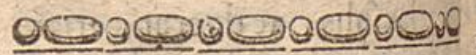
GI
 36

"absolven. & absolutum fore cen-
 "hujusmodi supplicationibus in
 "præserta responsa, seu resolu-
 "auctoritate prædictâ tenore præ-
 "um confirmamus, & approbam-
 "lisque Apostolicæ firmitatis vi-
 "robur adjicimus, & inviolabiliter
 "servari mandamus, salvâ tamen
 "per in præmissis auctoritate
 "Congregationis, decernens
 "non aliter in præmissis per quos-
 "que Judices Ordinarios, & De-
 "etiam causarum Palatii Aposto-
 "ditores, ac S. R. E. Cardina-
 "de latere legatos judicari, &
 "debere, ac irritum, & inane
 "secus à quoquam quâvis aucto-
 "scienter, vel ignoranter con-
 "tentari. Non obstantibus
 "cis, ac Universalibus, Provin-
 "que & Synodalibus Conciliis
 "generalibus, & specialibus
 "tionibus, & ordinationibus
 "Ecclesiæ Angelopolitanæ, ac

'tis prædictæ etiam juramento confir-
 'matione Apostolicâ, vel aliâ quâvis
 'firmitate roboratis statutis, & consue-
 'tudinibus, privilegiis quoque, indul-
 'gentiis, & litteris Apostolicis eisdem Ec-
 'clesiæ, & Societati sub quibuscunque
 'verborum tenoribus, & formis, ac
 'cum quibusvis etiam derogatoriis
 'derogatoriis, aliisque efficacioribus,
 '& in totis clausulis, ac decretis etiam
 'irritantibus, etiam motu proprio, ac
 'etiam consistorialiter, & aliis quo-
 'modolibet in contrarium præmissis
 'quomodolibet confirmatis, &
 'innovatis. Quibus omnibus, & sin-
 'gulis etiam si pro sufficienti illorum
 'derogatione de illis, eorumque totis
 'tenoribus specialis, specifica, expres-
 'sa, & individua, ac de verbo ad verbum,
 'non autem per clausulas generales i-
 'dem importantes mentio, seu quævis
 'alia expressio habenda, aut aliqua alia
 'exquisita forma ad hoc servanda foret,
 'illorum omnium, & singulorum te-
 nores

 GI
 36

"nores praesentibus pro plene, 249. E
 "cienter expressis haben, illis 250. E
 "suo robore permansuris ad 251. E
 "praemissorum specialiter, & 252. E
 "derogamus, caeterisque contra 253. E
 "buscunque. Datum Roma 254. E
 "Mariam majorem sub annulo 255. E
 "toris, die 14. Maji 1648. Post 256. E
 "nostri anno 4. 257. E

DECAS VII.

*De aliis subjectionibus Regum
 exemptorum,*

CAPUT I.

Quenam sint Episcoporum
 tes in erectionibus novorum
 ventum?

246. *Nimia multitudo Religiosorum
 Conventu nociva*
 247. *Numerus Monasteriis semel
 augeri nequit,*
 248. *Ordinatio specialis Urbani VIII
 Theatinis,*